

DIE JAHRESZEITEN

16 EN 17
MEI
2009

CHRIS

In de bijlage leest u in een kort verslag de ervaringen van Chris tijdens zijn ziekteperiode. Het Halovest zal dinsdag 12 augustus verwijderd worden waar we allemaal erg naar uitkijken. Het wordt tijd dat hij zijn vrijheid terug krijgt en weer kan doen en laten zoals hij dat zelf het liefst doet. Ik spreek even namens Dick en mij als ik zeg dat we beiden zeer veel bewondering voor Chris hebben, zoals hij zichzelf heeft staande gehouden tijdens deze periode, natuurlijk met de steun van zijn gezin op de achtergrond. Na 12 augustus zal Chris nog een zachte kraag omkrijgen en tevens fysiotherapie krijgen ter revalidatie.

We kunnen jullie dan ook laten weten dat de repetitiedatum van 1 september doorgaat. Chris zal enigszins op therapeutische basis weer beginnen. Deze avond is vooral bedoeld om de ziekteperiode van Chris voor het koor af te sluiten en weer even bij elkaar te komen om met elkaar te praten en een begin te maken met het zingen.

MUSA CANTATI!

Zoals iedereen inmiddels weet, zullen we dit concert uitvoeren op zondag 30 november in de R.-K. kerk te Musselkanaal.

In deze **MUSA** zullen we nog even alles op een rijtje zetten voor ons concert **MUSA CANTATI!**

- Inmiddels zijn er ongeveer 265 kaarten verkocht. Op dit moment zijn er nog ongeveer 80 kaarten die er verkocht moeten worden. Mocht u nog kaarten willen bestellen, dan moet u dit zo snel mogelijk doen bij Dick.
- Extra repetities in de kerk:
  - Zondag 23 november zal er een extra repetitie zijn in de kerk van Musselkanaal. We verwachten het mannenkoor dan om 13.30 uur en de rest van het koor om 14.00 uur.

-Maandagavond 24 november zal de repetitie ook plaatsvinden om 19.30 uur in de kerk van Musselkanaal.

- Op 30 november wordt iedereen verwacht om 14.00 uur in de kerk om nog even in te zingen.
- Om 15.00 uur wordt er voor een kopje koffie gezorgd in het Parochiehuis naast de kerk. Na het concert gaan we wel even terug naar het Parochiehuis, maar dan wordt er geen koffie meer geschonken. Onze ervaring heeft ons geleerd, dat mensen na een concert zo snel mogelijk naar huis willen. Daarom hebben we gekozen voor koffie vóór het concert.
- Kleding: geheel zwart met eventueel een klein rood accentje.
- De Brahmsstukken: in de zwarte map, met een voorblad in het hoesje geschoven, welke verkrijgbaar is bij Henriëtte.
- Wanneer u bladert, doe dit met beleid. Maakt niet uit of u de muziek nu wel of niet in een hoesje hebt zitten, het gaat erom dat u zachtjes omslaat.
- Raadzaam is om paperclips te bevestigen bij de muziekstukken die gezongen moeten worden. Er is geen tijd om te zoeken naar het juiste stuk.
- De muziek wordt in de zwarte map, bij binnenkomst aan de buitenkant van het pad gedragen. Ook wanneer we weer naar buiten gaan na het concert, wordt er gedisciplineerd gelopen met de muziek aan de buitenkant.
- Bij Alta Trinita Beata geen gaten tussen elkaar laten vallen en lopen met een rustig bovenlichaam.
- In het programmablaadje zal er tevens aandacht zijn voor het komende concert van 16 en 17 mei 2009. Er zal een inlegvel inzitten waarop arrangementen staan beschreven waar gebruik van kan worden gemaakt in het weekend van de concerten. Deze arrangementen worden gecombineerd met de concerten.

CONCERT DIE JAHRESZEITEN

De concerten welke op 22 en 23 november plaats zouden vinden, zullen nu uitgevoerd worden op 16 en 17 mei 2009.

- Kaarten voor deze concerten kunt u nu al bestellen bij Dick. U kunt kiezen voor een kaart voor één van beide concerten, of voor een arrangement.
- Na deze concerten zullen we nogmaals het programma van **MUSA CANTATI** uitvoeren, speciaal voor leden van de Rabobank. De Rabobank is één van onze grootste sponsors en zij heeft ons gevraagd dit concert nog één keer uit te voeren. De datum en locatie is nog onbekend, maar hierover hoort u zo snel mogelijk meer.

MEDEDELINGEN

- In verband met het uitstellen van de concerten, zal het volgend project in januari 2009 bekend gemaakt.
- Deze **MUSA** zal op 1 september in originele uitgave verkrijgbaar zijn bij Henriëtte voor de mensen die hem per mail hebben ontvangen.
- Van het verzamelde geld voor Chris vanuit het koor op 19 mei, is om de veertien dagen een bos bloemen gekocht. Tijdens de extreem warme periode is dit niet gebeurd. Daarvoor in de plaats is er op 12 augustus een taart namens het koor bezorgd bij Chris, omdat op die dag het Halovest is verwijderd.

In Memoriam

Op donderdag 19 juni bereikte ons het bericht dat op 11 juni 2008 ons Duitse koorlid de heer Leo Werths plotseling was overleden aan een hartstilstand. Namens Stichting **MUSA** en het projectkoor hebben we een condoleancekaart gestuurd naar de familie van Leo en hen veel sterkte gewenst met dit grote verlies. Wij hebben Leo gekend als een zeer betrokken koorlid. Leo was een wat stille man, behalve bij het zingen: dan liet hij zich duidelijk horen. Wij zullen zijn enthousiasme missen.

Stichting **MUSA** correspondentieadres:

H.A.B. Kamerink

Antwoordnummer 13601

9580 WB MUSSELKANAAL

Tel: 0599-354673/0620795033

Fax: 0599-354691

E-mail: kamerink17@zonnet.nl

www.stichtingmusa.eu

Rekeningnummer: 30.17.26.086

Highsider op de fiets goed voor drie maanden retraite.

Woensdag 18 juni.

Een Highsider is een val van een motorcoureur die de controle over de motor verliest en omhoog geworpen wordt. In mijn geval was de motor mijn fiets en de oorzaak van de val domweg: niet opletten. Na mijn verjaardag bracht ik Henriëtte even gauw naar huis om meteen weer met een rotgang terug te fietsen. Jo -mijn vriend uit Limburg- was er nog en we zouden nog even gezellig nakletsen. Bij de Heggerank ging het mis. Ik tuurde vanwege de duisternis net even te lang op mijn kilometerteller en knalde met volle snelheid (32 km per uur) tegen een paal (de P van Parkeren, ja ja), net daar waar de weg een knik maakt. Het ging zo snel dat ik niet de gelegenheid had op mijn armen te landen en volop met mijn hoofd op straat botste. Erg pijnlijk en totaal gebroken (toen nog een gevoel dat later waarheid bleek) krabbelde ik weer overeind. Alles deed zeer, vooral als ik rechtop probeerde te staan. Mijn hoofd zat vast, mijn rug ook en lopen ging moeilijk. Elke stap schudde en deed pijn. Bovendien bloedde mijn hoofd als een rund. Zo voelde ik me ook. "*#@Xstomme kou*" foeterde ik. Ik was blij dat niemand me zag. Stomme actie man. (Later bleek mevrouw Antje Wijnands alles gezien te hebben en bijna 112 te hebben gebeld. Achteraf een heel veilig gevoel!). Hardop pratend in mezelf hees ik mezelf op de fiets, stak slingerend het bruggetje over en liet mezelf zo langzaam naar huis rollen. "*Kinst vast nait noar school mörgn, kop mout hecht worden*" zei ik hardop, nog niet beseffende wat er werkelijk aan de hand was. Om te voorkomen dat ik bloed in mijn ogen kreeg, zat ik voorovergebogen op de fiets.

Thuisgekomen veranderde de badkamer in no time in een abattoir. Man man man, wat een bloed. Ik vond dat niet het ergste. De pijn in mijn hoofd viel ook mee. Ik had meer last van mijn rug (kon niet staan en niet zitten) en mijn nek (ik kom mijn hoofd nog steeds niet bewegen). De dokterspost was inmiddels gebeld. Het was vijf over twaalf, in de nacht. Wat een dom systeem: één huisarts die in noodgevallen voor tienduizenden inwoners moet zorgen. Of we over een half uurtje maar even terug wilden bellen want de dokter moest eerst naar Ter Apel en daarna had ie nog een klusje in Stadskanaal. "*#@X!!!*". Het is wel dringend hoor, probeerde Annie nog maar het mocht niet baten. Een uur later was ie er. Ga maar even op je tenen staan, niks aan de hand, vond de dokter. Een ziekenauto wilde hij niet bellen maar we mochten zelf wel even in de auto naar het ziekenhuis om foto's te laten maken als ons dat gerust stelde. We moesten er flink tegen praten maar uiteindelijk hebben we deze man duidelijk kunnen

maken dat wij er anders over dachten. Even later zat ik (ik kon niet liggen van de pijn) in de ziekenauto met een kraag om mijn nek.

Uiteindelijk lag ik dan om half twee 's nachts op de eerste hulp in het ziekenhuis. Had mevrouw Wijnands 112 gebeld, dan was het heel wat sneller gegaan...

Wat een aandacht! Annie, Henriëtte, verpleegkundigen, dokters... Mijn hoofd werd gehecht en gelijmd en er werden foto's gemaakt. "Straks naar huis, twee dagen de kroage om en maandag weer aan't waark" dacht ik. De dokter kwam helemaal uit Groningen om me te zien zodat hij de foto's beter kon beoordelen. Om half vijf waren ze klaar. Of ik wel even wilde blijven, ter observatie zoals dat heet. Zodat ik morgen meteen doorkon naar Groningen. "Eh..., Grunnen?"

"Dat was wel even slikken... En **MUSA CANTATI!** dan? 25 mei hadden we een concert, al 300 kaarten verkocht, dus... Kan nog zat, het is nog maar 15 mei. Dan is het al lang weer over... Afijn, al met al zijn ze in Groningen twee dagen met mij in de weer geweest. Onderzoek, foto's, weer onderzoek, weer foto's, overleg, wachten, wachten en wachten. Op mijn rug. Ik heb het plafond van 't hele UMCG gezien. En zusters. Veel zusters. Aardige mensen, deskundige doktoren. Ik ben daar heel professioneel behandeld. Op donderdagmiddag hebben we ook besloten dat we het hele project van Die Jahreszeiten, dus niet alleen **MUSA CANTATI!** maar ook de concerten in november, een half jaar zouden uitstellen. Dat gaf mij rust en voor het eerst de gelegenheid om aan mezelf te denken. "Dat wordt gain kroage veur twee doagen". Inderdaad. Uiteindelijk werd mij een Halovest aangemeten. Dat was het slechte nieuws. Drie maanden in zo'n ding. Hartelijk gefeliciteerd met uw nieuwe aankoop. Het goede nieuws was dat ik helemaal zou genezen en niets aan het ongeluk zou overhouden. "Wat? Drei moand...? Goud neis nuimen ze dat..."

De shock duurde gelukkig maar kort omdat ik heel goed besepte (en besef) dat ik erg veel geluk heb gehad. Ik ben door het oog van de naald gekropen en met die wetenschap is drie maand in een halovest een peulenschil. Levenslang verlamd is ook wat. Het zit hem in de cervicale wervelkolom. De nekwervels zijn dat. Ik heb mijn tweede nekwervel gebroken op twee plaatsen. En de derde. Bij zo'n breuk kan gemakkelijk een dwarslaesie ontstaan en dat kan zelfs dodelijk zijn. Hier zit het zenuwcentrum waar vitale lichaamsfuncties mee worden aangestuurd zoals de ademhaling. Nooit aan gedacht toen ik met mijn bloedende kop weer op de fiets klom... Zaterdag 17 mei mocht ik weer naar huis. Daar zit ik nu al weer vijf weken. Nog maar twee maanden. Op de kale plekken op mijn hoofd begint alweer wat dons te groeien. Oei oei, mijn haarbos. Slapen doe ik zittend, tegen een stapel

kussens. De tijd vliegt. En echt: de dagen duren me te kort. Ik lees, computer, studeer, verdiep me weer eens in de fotografie, krijg heel veel bezoek en massa's kaarten en brieven. Ik merk nu hoe belangrijk dat is: een telefoontje, een bezoekje, een kaartje. Soms voel ik me schuldig omdat ik zelf niet altijd zo attent ben. Het houdt me op de been. Evenals een ander belangrijk aspect: humor. Ik doe er zelf net zo hard aan mee en soms ben ik het mikpunt van spot. Klapnek, Stijfkop, Quasimodo, Hannibal Lector en Robocob: het is slechts een greep uit de scheldwoorden die mijn omgeving voor mij heeft bedacht. Collega's, leerlingen, vrienden, familie en koorleden: ieder draagt zo zijn steentje bij aan mijn herstel. Bedankt daarvoor allemaal! Ik wens iedereen een fijne vakantie (wij gaan naar Texel!) en als je weggaat: een behouden thuiskomst. *Breek joen nek nait!*

Donderdag 24 juli.

Texel was geweldig. Elke dag wel tien kilometer gelopen en geen mens die je kent. Heerlijk anoniem en ontspannen. Maar na een week weer lekker naar huis is ook wel fijn. Ik heb me al die tijd geen moment verveeld. En dat komt goeddeels door de werkelijk overweldigende belangstelling, van de enorme aanloop en overvloed aan kaarten, mail, brieven, telefoontjes..... tjongejongejonge!!!! Geen dag zonder vrienden, bekenden, collega's. Maar vooral: geen dag zonder **MUSA!** U spant werkelijk de kroon. Ik voel me een rijk mens met zoveel warmte. Zoveel goede, welgemeende wensen en verhalen. Zoveel **MUSA!** Hartelijk dank voor al die lieve belangstelling! Het heeft zeker bijgedragen tot een voorspoedig herstel van mijn blessure en vooral tot een makkelijker dragen van de pijn en al het ongemak. Ik heb me ondanks alles, een zeer rijk man gevoeld in deze periode!

Vandaag voor de derde keer naar het ziekenhuis geweest. Gebruikelijke controle gehad: foto maken met de mond wijd open, gesprek met de dokter, schroeven aandraaien en naar huis. Vooral de schroeven aandraaien is een crime. Die vier in m'n hoofd wel te verstaan. "Au, dokter!" -Nait zo piepen jong. Vandaag viel het mee: de schroeven in mijn hoofd zaten nog prima, er was deze keer bij mij geen steekje los! De dokter had meer goed nieuws: over drie weken mag het ding eraf!!! 12 Augustus is de grote dag. Tijdens een dagopname wordt mij mijn "kroon" ontnomen. Ik ben blij, zo blij.....Eindelijk mezelf weer terug. Nog een paar weken revalideren met een zachte kraag om en wat fysiotherapie en dan.....ben ik niet meer te houden! Vol energie na een gedwongen retraite van drie maanden ga ik me samen met jullie allemaal weer volop storten op onze projecten.

VIVA MUSA!

Chris